

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

— Т. П. ОУН у В. Б. —

Ч. 8-9 /112-113/

Рік XXI

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Дорогі Подруги і Друзі!

З нагоди Празника Різдва Христового вітаємо сердечно і традиційно Достойного Голову Проводу ОУН — Друга Ярослава Стецька з Його Вельмишановною Дружиною Славою, Провід ОУН, Теренові Проводи з їх членством, Обласні і Станичні Проводи, усіх членів, Юнацтво і симпатиків Організації Українських Націоналістів у Великій Британії, а разом з ними усіх прихильників і загал українського патріотичного громадянства на нашому терені і бажаємо всім радости і все дальшої наснаги в праці для України.

Різдво Христове є святом особливої радости і надії, що приніс людству своїм приходом на світ Ісус Христос, радости і надії з перемоги Бога над дияволом, правди і справедливости над неправдою і беззаконням.

В цей Великий День Народження Спасителя перенесімся в наше минулорічне, відзначім наші осяги, але рівночасно піддаймо розцінці наші недоліки, наші недороблення. На порозі Нового Року гляньмо на хвилину в нутро нашої совісті і спитаймо себе, чи ми в системі нашого організованого життя, як члени Організації, дали, згідно нашого святого зобов'язання своємаксімум. Наскільки уваги, часу ми віддали для служби українській справі, нашій ОУН? Якщо ми щось занедбали, недоробили — поправмося, пообіцяймо надолужити в біжучому році. Нехай докір совісті нас не залишить, а спонукує нас до все більшої активності в лавах Авангарду України — в лавах ОУН.

Подруги і Друзі!

Після народження Ісуса, заки Правда перемогла, Його чекали труди, терпіння і смерть. Правда, якій ми присвячуємо своє життя з прагненням перемоги, вимагає теж і від нас трудів, посвяти і жертви. Не жалуймо їх, а народжений Ісус Христос додасть нам сили видержати в боротьбі і перемогти!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Різдво Христове 1985 р.

Тереновий Провід
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
у Великій Британії

С І Ч Е Н Ї

МІСЦЕ ПОСТОЮ

1985 р.

ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО ГОЛОВИ ПРОВОДУ ОУН
НА ВІДПРАВИ АКТИВУ ОУН У ВВ в ЛИСТО-
ПАДІ 1984 РОКУ.

Дорогі Подруги і Друзі!

Вітаю Вас сердечно і жалію, що не маю змоги особисто бути на сьогоднішній відправі. Найперше хочу висловити Вам признання і подяку від Проводу і від мене особисто за велику роботу у користь визволення України, що Ви її проробили за останній рік. Про те, як глибоко переживаєте Ви усе світле і велике у житті нашої нації і в боротьбі нашої Організації засвідчують хоча б останні місяці й тижні, коли Ви величаво і надзвичайно чисельно вшанували з самопосвятою і жертвенністю відхід від нас у вічність Патріярха Йосифа, Святого України, в Римі, 25-тиліття смерті Провідника ОУН Степана Бандери у Мюнхені, а згодом теж в Лондоні з небуденною кількістю учасників, та 40-ліття постанови УГВР, що було одночасно відданням шани Голові Генерального Секретаріату УГВР ген. Романові Шухевичеві й усім членам УГВР, які впали на полі слави. Всі ці урочистості унааявнили, як живую і гарячою є у Ваших душах любов до нашої Батьківщини-України та активне служіння їй. Молоде покоління завжди матиме подив і пошану до усіх тих зі старшого покоління, які не втомилися і не знемоглися на довгому шляху праці і боротьби за здійснення найвищих ідеалів нації - її волі і державної незалежності. Ви, старший Актив, гідно несете вже довгі роки прапор визвольної боротьби, прапор ОУН і цим зорієнтовуєте на себе наші молодші й молоді кадри, особливо наше Юнацтво, які мусять брати приклад з Вас у служінні Великій Справі і йти Вашими слідами.

Патріярх Йосиф, який з небесних висот дивиться на нас усіх, зокрема на молоде покоління, яким так дуже дорожив, своїм героїзмом кличе нас йти його слідами, слідами мучеників і героїв; глядить на нас і Великий Митрополит Липківський, замучений московськими безбожниками; споглядають Степан Бандера, Роман Шухевич і безчисленні когорти борців-героїв, що впали на полі слави. Їх дух вітає над нами!

Для Вас, молоді Подруги і Друзі, вони не лише приклад, але й мірило для Ваших зусиль, критерій, яким маєте міряти своє горіння ідеєю, свій український патріотизм, свою жертвність і самопосвяту. Без огляду на наше віровизнання, нам треба студіювати Завіщання Мученика за Христа й Україну, Патріярха Йосифа, бо не лише конфесійні справи є предметом його вчення, але український соборницький патріотизм і київське героїчне християнство, подібно як навчали нас Митрополити Липківський і Борецький. Єдність патріотичної української ідеї з християнською є теж в основі вчення Степана Бандери і Романа Шухевича, є вона у вченні ОУН і її Великих Зборів. Коли читаємо прославу Патріярха Йосифа найбільшим у світі захисником катакомбних Церков, голландцем о. ван Стратеном, то огортає нас гордість, що Україна видала таку універсального розміру Постать, перед якою схиляє голову увесь християнський і цивілізований світ. "Такий був шлях святих усіх віків..." каже отець ван Стратен і громить наших слабодухів з рабською душею, а прославляє тих, що є вірні героїчним ідеалам Святого України! Отже читаймо обидва завіщання - Патріярха Йосифа й о. ван Стратена:

Завіщання Мученика для свого народу і всього християнського людства і могутній голос речника героїчного християнства Заходу, який клонить голову перед Великим Україні.

Будьмо горді, що ми є українцями, що ми є націоналістами, а Ви зокрема, Подруги і Друзі, що належите до тих найвірніших, які чином доказали свою вірність ідеям Святого України і стали прикладом для численних учнів о. ван Стратена, як треба служити ідеям і заповітам Мучеників. Ваш довголітній бій не проганий, без огляду на те, що слабодухи чинитимуть тепер після смерті Велетня. Пам"ятаймо, що ніхто ще не виграв бою проти легенди мучеників, проти героїв і героїзму життя. Легенди і міти бувають сильніші за живу дійсність.

Легендою став вже Степан Бандера, його вчення, його теоретичні праці, його прогнози виявляються правдивими. Вони є основою для дальших студій перспектив нашої боротьби для молодого покоління. Це не є припадок, що автор у "Сандей Телеграф" висуває прогноз, що до тридцяти років головна вулиця Києва Хрещатик буде перейменована на вулицю Степана Бандери.

Цей рік багатий і у зовнішньо-політичному відношенні на вияви розуміння значення України. Схвалення Конгресом США резолюції про засудження геноциду України в голодовій облозі України москалями, як теж проголошення Президентом США Реґаном 4-го листопада 1984 року ДНЕМ ПАМ"ЯТІ ЖЕРТВ ОРГАНІЗОВАНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ 1932-33 мають далекосягале значення для визвольної української справи. Також постійне засуджування Президентом США кожного морду москалями українських політичних в'язнів - Тихого чи Марченка, або включення в проклямацію Тихня Поневолених Народів "самотнього героя - ув'язненого українського патріота Юрія Шухевича", єдиного прізвища за увесь час протолошування Тихня поневоленних націй, це дуже знаменне явище. Це явні показники, що українська справа стає актуальною чимраз більше і більше теж у вільному світі.

Та вирішальною є і буде боротьба в Україні, хоч не менше важливою для пропаганди тієї боротьби є наша акція серед народів Заходу, які сьогодні є теж zagrożені російською імперією. Наші акції мусять бути пов'язані з боротьбою в Україні. Проти мордів наших патріотів-борців в Україні чи на просторах імперії треба суцільно стати нам усім. Треба широких акцій за розвал російської імперії, в обороні переслідуваних, мордованих, катованих! Треба піднести голос протесту, треба боротися теж тут. Нові методи, нові форми завжди актуальні, а молоде покоління має отрястися з байдужості і стати у перші лави боротьби тут, на Заході, одночасно приготуватися до включення в боротьбу там, в Україні, коли на це прийде час. Ми вже тепер повинні вклучатися у певній формі в боротьбу в Афганістані, куди ми тричі висилали наших представників, останній раз в літку цього року. В польському суспільстві починають подекуди відривати переконання, що без визволення України, без її самостійності, немає самостійності Польщі. Концепція фронту поневоленних націй стає чимраз більш актуальною і для вдумливих поляків. Отже і на цьому фронті спільної боротьби ми мусимо бути активні і чуйні.

Розпрацьована нами концепція розвалу російської імперії і системи з середини, як альтернатива до атомової війни, стає актуальною в компетентних колах Заходу. Отже не лише у скарбницю ідейно-морального відродження світу ОУН внесла свій суттєвий вклад, але й не менше у комплекс воєнної стратегії. Очевидно, передумовою реальності кожної політичної чи стратегічної концепції є існування і дія носія даної ідеї-концепції, тобто існування і дія Організації. Без Організації, як носія і реалізатора, і найкраща ідея буде нереальною. Тому не лише на ідейний комплекс, не лише на систему ідей ОУН і її політично-стратегічних концепцій іде сьогодні концентричний наступ ворога, але зокрема і на її носіїв шляхами розкладу, дезінформу, дискредитації, очорнення і знецінювання активних людей. З тою метою поширюється і проповідується культ гедонізму, аморальності, наркоманії, всього роду лівизму, знецінювання релігії, патріотизм, родинне життя, тощо. Предметом наступу ворога є головню наша Молодь, Студенти, Молоді Кадри.

Пригадую советську пресу і журнали, в яких московські вислужники денунціюють нашу еміграційну спільноту як ворожу даній державі в тому сенсі, що вона плекає свою ідентичність й окремішність і не прагне асимілюватися. Тому, мовляв, ОУН, будучи проти інтеграції в чужі нації, є підривною силою в даному народі. Все це для виправдання російщення в середині імперії і ради того, щоб вбити сумління вільного світу, яким є, за словами президента Регана, еміграційна спільнота поневолених народів, яка не асимілюється, а корінням своєї культури, традицій, самопочуття живе в Україні чи в інших поневолених країнах. Тому слушно Папа Римський, відвідуючи українців у Вінніпезі, звертався до Українського Народу в Канаді, а не до канадців українського походження, а їхньою батьківщиною назвав Україну, а не Канаду.

Нашим центральним завданням на цьому етапі є зберегти і поширити наші кадри, особливо Молоді Кадри і Юнацтво, а в ширшому розумінні - всю нашу молодь, і зосередити нашу увагу на систематичне й планове виховання і вишкіл у всіх ділянках життя і діяльності всієї нашої спільноти, а особливо нашої Організації, як її авангарду. Добре розпрацьовані плани праці з молоддю стосувати не тільки в окремих організаціях молоді, але теж оприлюднювати їх, щоб стали вони власністю широких кіл молоді. Цікаві і правильні думки були висловлені одним молодим автором в доповіді для молодих членів СУБ і їх доцільно було б подати в нашій пресі для інших теренів. Для молодих кадрів і юнацтва дуже важлива систематичність дії. Це означає, що сходини мусять відбуватися періодично, що кілька тижнів. Предметом таких сходин повинні бути: а/ ідеологічно-політичні проблеми; - ідейний бій проти наступаючого ворога, ідейне озброєння, самоутвердження у власних правдах, моральне оновлення. Для цього потрібно запізнатися з життєвим шляхом сучасних героїв України з молодого покоління, студіювання історії ОУН і картин з судових процесів Данилишина, Біласа, Бандери, життєвого шляху Юрія Шухевича, героїв УПА - ОУН з воєнних і післявоєнних часів, Галини Дидик, Алли Горської, Д-ра В. Горбоного, Валерія Марченка чи Олексія Тихого з найновішого періоду боротьби; б/ вишкіл конспіративно-розвідочний, студії метод дії КГБ, протидія їм, студії й інструкції для поведінки після арештування, під час слідства, на процесі; в акції на чужині під кутом інтересів боротьби укра-

інського народу, зовнішньо-інформаційна й дипломатична діяльність; г/ фізична заправа молоді, моральна мілітаризація, протидія розкладовому пацифізму, військові вишколи; г/ вишкіл знавців крайової дійсності, студії ситуації в Україні й імперії, підготовка до дії в Краю у різних ситуаціях, включно з теперішньою.

Наша наука має також служити потребам визвольної боротьби в краю і зовнішньо-політичної діяльності. В Україні потребують синтетично опрацьованої Історії України від прадазніх часів по сьогодні, історії ОУН-УПА, двофронтвої війни. Для зовнішньої дії потрібно праць про економічний потенціал України. Все це даю під роздум нашим молодим науковцям, які повинні включитися у цю важливу ділянку нашої праці.

З інформацій зібраних від приїзших з України можна сконструювати повний мозаїчний образ ситуації в Україні. Тому кожний член є обов'язаний, при кожній нагоді, збирати такі вістки від приїзших і передавати своїм зверхникам, заховаючи при цьому відповідну дискретність.

Пам'ятаймо, що наша Організація є головною силою визволення, єдиним гарантом збереження чистоти ідеї української державності й революційно-визвольного шляху для її здійснення. Вона є орієнтиром і дороговказом, вона є сумлінням світу теж через свої міжнародні пов'язання, через АБН, через Європейську Раду Свободи, через Світову Антикуністичну Лігу, а найважливіше - через визвольно-революційну боротьбу України і діяльність нашої еміграції в самостійницькому дусі, через дію кожного українського патріота, самостійника, націоналіста. На дію Організації і комплекс її ідей звернули увагу важливі чинники вільного світу, що засвідчило урочисте відмічування Акту 30 червня 1941 року, УПА, АБН у Білому Домі і Конгресі США за участю Президента, послідовні дальші виступи не лише в США. Все це налякало Москву і вона зааранжувала відому провокацію з пресконференцією в Києві, метою якої було добитися зірвання наших можливих контактів з вирішальними чинниками Заходу, сугеруючи їм буцім-то дія ОУН в Україні є контрольована КГБ, а тим чином ставка на організовану українську силу в Україні є нереальна, отже і довіря до ОУН закордоном є ілюзоричне. Цю ставку Москва програла.

ОУН зі свого шляху не зійде за жадних обставин і не зважаючи на різні перешкоди буде далі незмінно продовжувати свої світлі традиції героїчної епохи нашої історії, яка в Україні продовжується по сьогодні. Молоді кадри ОУН виростають в Україні і вони мусять рости й тут, бо ОУН є голосом народу! І найважчі удари не зломлять її! Коли б прийшов черговий удар на якомусь відтинку життя, включно з церковним, ми маємо дороговкази: маємо ЗАВІЩАННЯ з пророчою візією, маємо спадщину Великого Митрополита Липківського і мучеників наших Церков; маємо політичні й ідеологічні дороговкази наших впавших на полі слави Провідників і Героїв, маємо чіткі і ясні напрямні наших Великих Зборів. Маємо ідейне озброєння, а передусім маємо сильну віру в Правду України, тому нам не страшні труднощі і перешкоди. Життя це боротьба. Ми ж вирости з боротьби і для боротьби і ніколи не втікали у спокійне, вигідне життя, бо "родились ми великої години".....

Бажаю Вам, Дорогі Подруги і Друзі, витривалости і дальших успіхів у нашій спільній праці і боротьбі для добра і слави українського народу!

Слава Україні!

Героям Слава!

Ярослав Стецько
Голова Проводу ОУН.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXX

XX
ДО СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ І В ІМПЕРІЇ

Банкрутство большевицької системи в Україні й в імперії взагалі унааявнюється в тому, що Москва є приневолена ще більше посилити русифікаційний курс поневолених нею народів. Це свідочить того, що їй не сила вже мобілізувати членів поневолених народів ідеєю марксизму-комунізму, а необхідно, для вдержання імперії, відкликатися до історичного виправданого російського шовінізму без жадного прикриття, щоб тим мобілізувати російський нарід.

Накинувши силою большевицько-російський спосіб життя, Москва закріпачила уярмлені нею народи протиприродними для них змістом і формами всі ділянки життя. Це спричинює і підсилює постійне протиставлення підбитими народами своїх власних соціальних, культурних і економічних структур. Цю прикладну, такими власними структурами є УАПЦ і УПЦК, принцип власности і дідичности, свободи і народоправства. Аналогічні антиросійські структури є у всіх підбитих народів, особливо в ісламських. Постійний і безпереривний змаг за приватну власність на землю і наявна вищість її продуктивности від колгоспної найкраще засвідчує живучість зав'язків цих національних структур. Подібно страйки, які останньо відбулися знову в деяких промислових містах України /Кривий Ріг, Київ/, підтверджують протиставність робітництва накинутим російським економічним структурам. Через те, що зміна цих структур не є можлива без знищення політичної і збройної окупації, без національного визволення, це надає кожному явищу національно-політичний характер, тобто зосереджує усі процеси в одному напрямку - відвоювання української держави. Ця свідомість все ширше й ширше зростає в українському народі. І цього не зупинить ніхто і ніщо, ніякий терор, бо суцільна антиприродня окупаційна система сама по собі вже витворює таку ситуацію. А ця система змінитися не може. Лявіруючи від частинної децентралізації економіки, що її розпочав був на початку 1984 року Андропов, а Політбюро затвердило в серпні минулого року, до поновного повороту до суцільної централізації, що сталося на жовтневому пленумі ЦК, що свідчить про зачароване коло системи, яка ніколи з нього не вийде, бо СРСР це не гомогенна держава, але імперія. Децентралізація господарки означала б розхитання системи в її основах, знову ж централізація з допомогою сили доводить і вже довела до відставання економіки, а особливо сільського господарства

на цілі десятиліття в порівнанні із західними країнами. Поки що остається по старому, задержано строгу централізацію усіх сфер життя, що є більш природнім для російського способу життя. Та це є протиприроднім для всіх інших народів, бо викликає постійні зудари всередині імперії. Щоб держати російський наріз у постійному месіаністичному напнятті, потрібно йти на нові підйої, на дальшу експанзію.

Та це знову ускладнює ситуацію панівного народу, який не може вже нікому довіряти лиш самому собі і всюди мусить мати своїх, москалів, як ключників-тюремщиків все нових здобутих країн. Це теж поширює фронт поневолених та мобілізує все нові загрожені народи і фронт ворогів Росії постійно зростає. Пропорція поневолених до поневолювачів постійно зростає в некористь поневолювачів. Отже це чергове, після економічного, зачароване коло імперії, з якого нема виходу.

Характеристичним показником внутрішніх проблем імперії є сьогоднішня ситуація в Польщі. "Солідарність" зробила на початку основну помилку, коли переговорюючи з Ярузельським приймала, що говорить з польським партнером. На ділі вона переговорювала з москалями через їхнього уповноваженого Ярузельського, а вислідом був воєнний стан і ліквідація "Солідарности". Російська комуністична система знає лише єдиновластя, а не двоєвластя. А вже ніяк тривластя, до чого доходило в Польщі - режим, католицька Церква і "Солідарність". З допомогою брутальної сили, поки що придушено розбурхану польську національну стихію, але її не знищено. Основною наукою, що її польські патріоти винесли з цього періоду, є, що Польща не в силі сама визволитися з російської орбіти, хоч її ситуація є набагато кращою як України, бо і двері відкриті на Захід, і релігійне життя проходить менш-більш нормально, і культурна діяльність провадиться в польському дусі. Таке визволення є можливе єдино у спільному фронті з іншими поневоленими народами, і ця концепція, наша концепція, здобуває чимраз більше визнавців серед польських політичних кругів, особливо всередині країни, в підпільних осередках. Цей зворот є корисний теж для нашої боротьби, бо скріплює фронт проти основного нашого ворога - Москви. Перехід у підпілля польських патріотів і їхня концепція дальшої боротьби у спільному фронті з іншими народами, є великою загрозою для московських окупантів і підсиленням визвольної боротьби всіх народів.

Тепер суть в тому, щоб у всіх поневолених народах скріплювати визрівання революційної ситуації і координувати дії підпільних рухів. А це визрівання стається також за поміччю найдрібніших дій і гасел у всіх сферах життя народів, скерованих проти окупантів і на скріплення національних почувань, національної гордості, патріотизму і готовості понести особисту жертву для добра народу. Для ілюстрації настроїв в українському суспільстві в Україні і його стремлень та побажань теж до нас, що на чужині, зачитуємо уривки двох найновіших документів українського підпілля:

" Система виховання дітей і дорослих, яка мала створити ерзац релігійної обрядовості у вигляді світських державних свят та нових ритуалів / напр. кількадедне свято з нагоди 1-го травня, світський державно-обрядовий ритуал вінчання, надавання імен дітям тощо/ не задовільнила народу, не заповнила порожнечі по насильно вирваних релігійних віруваннях. Молодь шукає збагачення

духовного життя у відновленні старовинних українських національних звичаїв /колядування, зустрічі у свято Купала/ та релігійних вірувань. Потаємно вінчаються в церкві та хрестять там дітей. Частина шукає правди в релігійних сектах і т.п. Видання етнографічного нарису Олекси Воропая "Звичаї наого народу" вартоб більше поширити в Україні. Разь з цим є великий попит на добру художню літературу та історичні праці. Зростає відчуття, що Україна є першим по праву і прямим спадкоємцем традицій Київської Русі і тих усіх раніших пракоренів і нашарувань, які вона вплила у свій державний та культурний організм. Тому то й так на-полегливо "помиляються" російські вчені, які все руське називають "руським", спекулюючи, що цей капітальної ваги нюанс не буде помічений зарубіжним читачем, а ототожнення руського з російським таким шляхом буде закріплюватися. Роковини 1000-ліття хрещення Русі-України створюють досконалу нагоду і можуть бути використані як початок чергового великого зрушення у свідомості та духовної обнови українців в Україні і повсюду. Вже тепер Україна чекає на українські біблії. Цікаво відмітити, що на "чорному ринку", як кажуть, ціна її сягає навіть висоти двомісячного заробітку, тобто дорівнює кількості карбованців.

Газета "Шлях Перемоги" й інші роблять вельми важливу роботу ведучи гостру аргументовану полеміку з різними фальсифікаціями, політичною брехнею та демагогією радянської політичної публіцистики, коли спростовують факти, показують правду. І це роблять добре. Дуже потрібне воно і це треба продовжувати, так само як і хроніку репресій у Союзі.

Існує велика потреба поширення правди про УПА серед широких кіл українського суспільства /зокрема серед молоді/ та й серед інших національностей і протиставлення цієї правди тим розповсюдженим версіям про цей героїчний історичний подвиг як про незрозумілі розбишацтва "банд", гітлерівських прислужників і т.п. Правда про неї, як про збройну силу народу, який шукав власного шляху для вільного існування, стаючи на прої з усіма своїми ворогами, треба постійно достарчати для підростаючої генерації.

Поряд суто історичних праць, мемуарна література – спогади учасників, очевидців і в'язнів гітлерівських концтаборів можуть відіграти дуже важливу роль.

Доносити правду до українського читача – це також видавати твори тих всіх видатних письменників давнішого і недавноминулого, по яких хочуть затерти слід у літературі і в літературній свідомості народу, і тих сучасних нескорених творців, що не вміщуються в рамках "ідейних вимог", тому вони або репресовані фізично, або викинуті поза межі літературного життя, не друкуються і не беруть участі в нормальному літературному житті."

Даючи правильну оцінку ситуації внутрі імперії, про що була мова на вступі, у другому згаданому вгорі документі є теж оцінка міжнародної ситуації і ролі української еміграції. Цитуємо:

"На нашу думку, політика детанту і рівноваги сил не може бути альтернативою до атомної війни, бо вона загрожує знищенням цілого світу. Одиноким способом уникнення небезпеки атомної війни та реалізації резолюції Об'єднаних Націй про деколонізацію, є використати визвольні рухи поневолених народів для розвалу імперії і відновлення на її просторах самостійних національних держав.

Особливу роль в тій справі повинна відіграти українська еміграція, що повинна поширювати ці ідеї серед народів вільного світу, як теж концепцію АБН, бо тільки спільним зусиллям всіх народів можна буде досягнути мету.

Немає успішної боротьби за людські права в поневолених народів, а є тільки проблема боротьби за самостійні національні держави, щойно в яких поодинокі людина буде могли користуватися повністю людськими правами.

Боротьба поневолених народів за розвал російської імперії дає теж велику шансу західнім народам для уникнення атомної війни і забезпечення миру на довгі роки. Ми віримо, що вільний світ це зрозуміє і буде підтримувати нашу боротьбу за українську самостійну державу і за самостійні держави інших поневолених народів російської колоніальної імперії".

Як бачимо з тих двох зацитованих документів українських патріотів на Батьківщині, український народ, хоч перебуває у важких обставинах московської окупації, не тільки не піддається ворогові, але й знаходить в собі силу до наступальних дій на всіх відтинках життя в Україні, та видвигає великі ідеї і стратегічну платформу для порятунку цілого світу від загрози збоку російської імперії.

Нашим святим обов'язком повністю і всеціло піддержувати цю боротьбу нашого народу аж до її переможного закінчення - відновлення УССД.

Матеріал опрацьований д. ГГД і д. Мирославом
на відправу Активу ОУН ВБ в листопаді 1984 р.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXX
XXXXXX
X

М. РАЙСЬКИЙ

Дорогі Подруги й Друзі!

За час від нашої останньої Теренової відправи сталося немало змін на світовій політичній шахівниці і немало ^{змін} цього світу на відтинку української проблеми.

Наша преса і журнали намагалися давати свої коментарі і завваги до цих подій і Ви напевно про це читали в нашій пресі, та і всеж для пригадки порушу деякі з них, щоб дати товчок для їх обговорення, після мого слова.

Очевидно не всі події матиме можливість порушити, бо за 20-25 хвилин часу не можна буде вкласти у цілий вахляр справ. Порушу найважливіші з української точки зору, а визвольної боротьби зокрема.

Отож пічну з міжнародних конференцій:

Наша українська участь в діяльності Світової Антикомуністичної Ліги відіграє немало пропагандивну роль в популяризації визвольної боротьби українського народу. Цей пляцдарм для нас

дуже важливий, бо на цьому світовому форумі /немов бо малі Об'єднані Нації/ маємо можливість ставити нашу політику, і запізнавати з нею широкий світ. Через всякі внески і резолюції Делегації АБН /ми як Організація/ видвигаємо на поверхню світу московський імперіялізм, і тим самим збиваємо московську облудну політику супроти поневолених народів т.зв. ССРСР, що насправді є московською імперією. Рівночасно збиваємо її облудну політику в т.зв. "Третньому світі", який ще не знає правди про ССРСР. Власне на форумах міжнародних конференцій, затісняємо з ними нашу співпрацю.

І треба радіти, що на таких форумах маємо успіхи. Ось деякі цитати з постанов XII Конференції Світової Антикомуністичної Ліги, яка відбулася в днях 3 - 7 вересня 1984 року в Сан Дієго, Каліфорнія, США. Вона була доволі численною, бо на понад 400 присутніх делегатів з 110 членами ВАКЛ із 93 країн в її спільному комунікаті складених із 16 точок під буквою "Л" говориться: /цитую/: "В справі поневолених народів: вдержувати, промультувати т.зн. публікувати і застосовувати список поневолених народів так, щоб світ мав ясну ідентифікацію, хто є приятель, а хто ворог, а через це й унапрямувати вільні народи в їхніх міжнародних відносинах. Такі списки будуть вказівкою чи: технологічна, економічна, а чи військова допомога повинна бути їм даною, а зокрема визвольним формаціям поневолених народів. Такий список розвіє мильне поняття, що ССРСР є нацією, і дасть правдиве світло, що советська Росія - це імперія зложена з 15 націй, наприклад: України, Балтицьких народів, Грузії, Вірменії та інших" /кінець цитати/.

І тепер уявлю собі, не було б там на цій конференції нас, не було б і цієї точки в спільному комунікаті, який ВАКЛ розсилає всім міністерствам Зовнішніх Справ усіх вільних народів. Напевно, цей комунікат студіюють набагато уважніше, якби його вислали самі українці. /Тут хочу зазначити, що потрібно вислати й українські матеріали, але про це на іншому місці./

Другий не менше важливий документ видала Європейська Рада Свободи, про значіння якої мені не доводиться говорити, бо напевно знаєте про неї з нашої преси. Цей документ на 6-ох сторінках битого друку видано 1-шого жовтня 1984 року, в якому заторкнено ряд справ, а зокрема розоблачення московської пропаганди у світі. Тож постараюся коротенько деякі пункти перекласти. І так: 1-ший пкт.: Це введення до справи сучасного політичного положення у світі;

Другий пункт звучить: Фронт політичної війни: Тут з'ясовано московську обманливу пропаганду у вільному світі і представлено діяльність ЕРС і за що вона змагається:

- діяльність ЕРС базована на міжнародному легальному статусі, намагається щоб російський колоніалізм поставити на обговорення в Об'єднаних Націях;
- ЕРС буде змагатися за проголошення Днів Незалежності Поневолених Народів в Європейському Парламенті та інших міжнародних форумах;
- ЕРС змагається за встановлення ЕРС/АБН радіовисильні, з якої можна було б надавати до поневолених народів російським імперіялізмом.
- Аранжувати дискусії /між політиками/, панелі про стратегію і тактику національного визволення поневолених народів, як альтернативу до термо-нуклеарної війни;
- Попираємо створення при НАТО відділу-департаменту Повстансько-визвольницької війни, а там же і політично-психологічного наступального відділу.

І тут не може бути сумніву, що такі матеріяли, що їх розси-
лає ЕРС урядам Західніх держав з виясненням суті московського
імперіялізму та альтернативи до нуклеарної війни, скоріше будуть
читатися в політичних кабінетах тих держав, ніж їх висилали б
самі українці. Не було б нас в ЕРС справа України опинилась би
на самому дні. Чужий за нас не розщипатиметься, зрештою, кожна
рука крива до себе. Одним словом, ми мусимо бути всюди! Очеви-
дно, це все потягає великі кошти, але це наші кошти. На чужі кош-
ти треба було б танцювати так, хто їх дає...

Останніми роками під тиском нашої зовнішньої праці завважу-
ється зміну настанови чинників на Заході, зокрема США супроти
України і українців взагалі. Ось декілька прикладів:

Тут я не пертатиму взад у минулі роки, тільки візьму до
увги цього річні події і то не всі! Пічну від липня 1984 року.
І так: Президент США проголошуючи відмічення Тижня Поневолених
Народів, поставив Юрія Шухевича, сина Головного Командира УПА,
за зразок невгнутости в змаганнях за національну незалежність,
і який символізує тяглість боротьби української нації за само-
стійність.

А що Ви дорогі Подруги і Друзі скажете на таке?

Коли західні журналісти запитали представника московського
спорту в Льос Анджелес: Чому СССР не вислав своїх спортсців
на Олімпіяду, то цей відповів запитом: "Шо? Щоб знову бути сві-
дками, коли Рейган ручкатиметься з Я. Стецьком під час святку-
вань Тижня Поневолених Народів?" Нет! Нет!

Ось вам держава-імперія, яка володіє поліцією, агентами,
армією, танками, літаками, ракетами і боїться нашого слова,
слова нашої правди! А тепер запитаймось себе щиро: Чи не сила в
нас самих? І в нашій праці?

Незабаром, бо вже 10-го жовтня, 1984 року, той же президент
США відвідує Український Культурний Центр у Воррен /Стейт Міші-
ган/. Про це Ви напевно читали в "Шляху Перемоги" в "Гомоні
України" та взагалі в нашій пресі. Наші друзі напевно на протязі
тих 2-ох годин побуту президента, змогли розказати істину про
поневолену Україну і московський СССР. Правда, дехто казав, що
Рейган приїздив до українців за голосами. Хай і так! Але наслідки
його відвідин є, бо вже 31-го жовтня, 1984 року президент США
проголошує день 4-го листопада днем Великого Голоду в Україні
в 1933 році. Він не побоявся, що за це на нього накинеться Мос-
ква і що це був час перед самими виборами. Ось зміст його
ДЕКЛАРАЦІЇ:

П Р О К Л Я М А Ц І Я

Вашінгтон, 31 жовтня, 1984 р.

Голод в Україні 1932-1933 років був трагічним в розділі іс-
торії України, тим більше, що це не був наслідок природ-
нього нещастя, а був він штучно спричинений цілевою полі-
тикою.

Керівники Советського Союзу будучи повністю свідомими про
існуючий голод в Україні, і маючи цілковиту контролю над
доставою харчів у кордонах СССР, проте не зробили допоміж-
них заходів у затриманні голоду, щоб полекшити катастро-
фічні умовини і наслідки від нього. У цілковитому нехтуванні
міжнародної опінії, вони зігнорували апелі міжнародніх
організацій і інших націй.

Понад 7 мільйонів українців загинули, в наслідок безвідповідальної дії, яка була частиною цілевої політики, націленої на здушення політичних, культурних і людських прав українського та інших народів якими б це не було засобами. Знищення в тих роках залишило свій знак на українському народі і загальмувало його економічний, соціальний і політичний розвиток у величезних розмірах.

Відмічаючи цей спеціальний день прослави тих, які були жертвами цього голоду, ми американці маємо рівнож змогу прославити нашу власну методи урядування і свободи, якими втішаємося і наше зобов'язання супроти прав самовизначення і свободи для всіх народів світу. Чинячи це, підтвердимо нашу віру в дух і відродження українського народу і засудимо систему, яка спричинила їм стільки терпіння на протязі тих /жахливих/ років.

Конгрес, резолюцією ч 111 спонукує президента видати прокламацію на відзначення Великого Голоду в Україні в 1933 році.

Тепер і тому, я Рональд Реган президент Сполучених Штатів Америки визначаю неділю 4-го листопада 1984 року, як день відзначення Великого Голоду в Україні, в 1933 році.

Наставлення повищого кладу свій підпис цього 31-го дня жовтня місяця, року Божого 1984 і 209-го року незалежності Сполучених Штатів Америки.

Рональд Реган

/кінець Деклярації/

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

І тепер варто б запитатися: Чи хтось зі світових голів держав зробив дотепер таку відважну заяву?

Ні! Тож недаром большевицька преса майже щодня горлає на нього.

А ще два тижні перед тим, бо 15-го жовтня, 1984 року, той же президент США видав з Білого Дому т.зв. "Стейтмент" з приводу смерті Валерія Марченка, засуджуючи Москву за її злочин супроти національних і особистих вольностей українського народу.

Тут не від речі буде згадати ще про одну річ, а саме, коли Українська ССР головувала на III-му Комітеті в справі інтерпретації права на самовизначення народів, 19-го жовтня, 1983 р. в Нью-Йорку, то представник США д-р Карл Гершман з'ясував присутнім на засіданні розуміння большевиками самовизначення народів так, як України в 1918 році, коли то вони пішли на неї армією, здушили її свободу, а потому, щоб її зовсім знищити застосували голод в 1932-33 рр, а зараз намагаються цілковито знищити оборонців української нації та вводять насильну русифікацію і т.д. / 7 стор. битого друку/ Одним словом американець відрубав хахлові, здається Хмелеві, що той навіть не знав, що на це відповісти і куди виходити зі залі нарад. Але про цей двобій і повище чомусь західня преса нічого не написала, хоч матеріяли отримала. Але це все тільки до часу.

Помало і в США /тут не говорю про Канаду/ українці дістаються на важливі урядові позиції-становища, як ось: проф. Лев Добрянський - амбасадор до Багамського Коммонвелту, д-р. Богдан Футей - голова Департаменту Юстиції для полегдження закордонних претенсій і недавно призначений заступник директора інформаційного Агенства США - д-р Юрій Нестерчук. Це доволі важливі становища.

Чи хтось із нас міг 15 - 20 років тому сподіватися таких змін настанови супроти нас?

Далебі /навряд/.

А тепер ще кілька слів про західню пресу.

Дорогі Подруги і Друзі,

Західня преса дуже химерна. Ви про це самі знаєте, але й тут є позначки на краще. Не говоритиму детально про світову пресу, бо це забрало б доволі часу, але лише кількома словами скажу, що всі дослівно наші видання: книжки, журнали англійською, французькою, іспанською та іншими мовами, летючки з таких чи інших нагод не пропадають. Ті, що цікавляться проблемою України і взагалі Сходу їх докладно студіюють - і дуже часто ними користуються. Ваш труд - їх роздавання-висилання і фінансування - не йдуть на марне. Але, бувають на жаль випадки, що деякі зарозумілі по станицях кажуть /властиво пишуть/: "Ми у вас летючок не замовляли, тож їх в майбутньому не присилайте!" Це Дорогі Подруги і Друзі дуже болюче. Бо коли летючка вияснює західньому обивателю про недолю України, облудну політику т.зв. СССР і тих, які наклали головами за волю України і тих, які ще караються в московських тюрмах і казематах, то всезнайко пише, "Не присилайте нам того!" Він гадає, що заробивши кілька фунтів у Товариському Клюбі, ними збудує Україну. Та дякувати Богу, що не всі такі. /Це я сказав на маргінесі/. Але до справи.

Доказом того, що нашими матеріалами користуються, були часті згадки про наших нескорених в Україні, про голод в 1932-33 роках, а останньо в "Сандей Телеграф" від 21 жовтня про 25-ліття героїської смерті сл.п. Степана Бандери. Майже тиждень пізніше, той же щоденник в редакційній про голод в Абіссинії /Етіопії/ на закінчення пише таке /цитую/: "... Допомога голодуючим мусить бути дана, але під умовою, що суспільство /тамошнє/ організуватиме і унапрямуватиме доставку допомоги. Всі шантажі сталіністських керівників /Абіссинії/ мусять бути переборені, бо в протилежному випадку великодушна американська допомога йтиме в руки сталінського режиму так, як в 1920-их роках, коли /він/ цілого завертав її, щоб створити голод в Україні, цій степовій країні, тільки тому, щоб досягнути політичні цілі..." /кінець цитати/

Кращають авдиції українські в радіо "Свобода" і "Вільна Європа", але тут відчувається брак відповідних людей.

Дорогі Подруги і Друзі! Не було б наших видань, не ставили б України, як зразок-приклад.

На кінець хочу заторкнути декілька справ з постанов VI ВЗ ОУН по лінії зовнішньої політики, з метою їх відсвіження.

Завжди і всюди підкреслювати в пресі і в розмовах з чужинцями, що ми пропонуємо вільному світові - ставку на поневолені

Москвою народи, а не на термоядерну війну Заходу з Москвою та спираємо нашу політику на наших природніх союзників в боротьбі з нею.

Ульькування Москвою середньо-й-далекосяжних термоядерних ракет в Україні має бути "приманкою" для НАТО вдарити по центрі спільного фронту поневолених націй і таким чином наставити уярмлені нації проти НАТО. Якщо б ми не мали, чи не пропонували Заходові альтернативи до цього, то наше засудження концепції обмеженої атомової війни, не було б переконливе. Ми, як Організація і АБН перестерігаємо НАТО, щоб не повторили політики нацистської Німеччини супроти поневолених Москвою народів!

У випадку збройного конфлікту СССР - Китай, США можуть зберігати деякий час нейтральну позицію, звичайно підтримуючи слабшу сторону й розраховуючи на вичерпання сил обидвох потуг з розрахунком включитися в російсько-китайський конфлікт в характері арбітра серед них. Але навряд чи така калькуляція в теперішню епоху оправдалася б з огляду на модерні засоби ведення війни, які перевертають догори коренем старі форми провадження війни. У такій війні не малу роль гратимуть в Китаї східні туркестанці, монголи, тибетці, манджурці та інші не-китайці, які прагнуть самостійності. Частина тих народів поневолена російською імперією.

Якщо б дійшло до конфлікту між СССР і Китаєм, то наша постава до цього така: Усякий конфлікт з російською імперією, в тому теж з Китаєм, є в нашому інтересі. Проте, це не означає, що ворог нашого ворога є нашим приятелем, як це показав досвід з нацистською Німеччиною. / Мабуть пам'ятаєте вислів Вінстона Черчіля "Хай і чорт буде союзником, але щоб побити Гітлера". Але той же Черчіл мав пізніше відвагу виправити своє твердження, що ми не закололи того кабана, якого було слід заколот.

Україна і інші поневолені нації не збираються і ніколи не будуть обороняти російську імперію, а навпаки - будуть її валити за всяких умов й у всяких ситуаціях. В боротьбі проти московської імперії ОУН буде творити окрему незалежну, суверенну силу з революційно-визвольними організаціями інших поневолених народів А Б Н, яка то сила відіграватиме вирішальну, кажу вирішальну роль в зударі імперії з її зовнішніми ворогами. Наша концепція - це ОУН-УПА з часів Другої Світової Війни. УПА буде творитися також і на Сибірі й у пляні АБН мобілізуватиме інші повстанчі формації поневолених народів Москвою. ОУН і УПА будуть також усвідомляти Китай, що Україна не буде воювати за втримання російської імперії, а буде воювати за її розвал.

Далі - наше відношення до кожного ворога Росії зумовлене його відношенням до Української Самостійної Соборної Держави й розвалу російської імперії та відновлення незалежних держав на її руїнах.

Можливо, що у війсьній обстановці США бажатимуть вигортати каштани з вогню чужими руками, і як третя потуга будуть старатися не допустити до остаточної перемоги однієї чи другої сторони, себто Москви і Пекіну, але вирішальний голос матиме ФРОНТ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ на чолі з УКРАЇНОЮ. Російська імперія є в оточенні Японії, Китаю, НАТО і комплексу поневолених народів, як розривної сили з середини, що остаточно вирішить упадок імперії. Отже поневолені народи це вирішальний чинник на світово-політичній шахівниці, як альтернатива до термоядерної війни, бо з середини розвалює тюрму народів і людей. Беручи загально, світ таки

наближається до збройного зудару з Росією-імперією, і власне нам на цю можливість треба бути готовими, як також на есентуальність двофронтної війни. /Ширший еляборат на цю тему був поміщений в "Бюлетені Теренового Проводу ч. 7, за липень, 1984 рік./ Прочитайте ще раз Дорогі Подруги і Друзі.

Коли ми при генеральному обговоренні нашого становища, треба б хоч кількома словами згадати про завдання Зовнішньої політики на нашому терені. І так:

1/ Мусимо посилити акцію за приєднання нових "супортерів" внеску про Тиждень Поневолених Народів у Великобританському Парляменті. В цій справі була видана інструкція ще 20-го липня 1983 року, вона актуальна і сьогодні!

2/ У зв'язку з частими перекрученнями, а то й наклепами в британській пресі, радіо, телевізії, треба обов'язково потворити по станицях на нашому терені легальні звена з молодих сумішців і пластунів, які негайно реагували б своїми листами до Редакцій на неточні інформації про Україну чи українців. В цій справі також була видана інструкція, ще в 1982 році, але на жаль до сьогодні не має відгуку про творення таких, що так скажу "Відбивних команд" по Станицях. За жодних умов не занихати контактів. На цьому відтинку треба посилити нашу діяльність.

3/ Делегатура АБН: Ми добре знаємо, що з нацменами доволі тяжко працювати і всюди їх треба тягнути, але іншого виходу немає, бо це наша зовнішня плятформа. Треба робити заходи для організування Молоді АБН, навіть по Станицях. Коли знайдеться 2-ох-3-ох ентузіастів, робота піде.

4/ Поширюйте нашу англосовну літературу: АБН Корреспондент і Юкреніян Рев'ю, бо це наша зброя. Наше друковане слово являється сьогодні одинокою нашою зброєю.

5/ Ангажуйте до праці наших молодих членів, щоб приготувалися до надходячих подій.

До молодих у мене таке звернення:

1/ Не зражуйте тим, що сьогодні Вас ще так мало, бо Ви вибранці, а вибранців завжди мало. У Вас є Друзі і Подруги націоналісти в Україні, такі самі як і Ви! Вони дуже часто летять думками до Вас, хоча Вас особисто не знають. Вони пірять, що Ви будете їхнім рупором у вільному світі; самі користайте з нашої англосовної літератури і поширюйте її серед англійців, Ваших друзів по праці;

2/ Вчіться, вивчайте українську мову і письмо, бо на Вас скорше чи пізніше спадуть ці обов'язки, які сьогодні двигают Ваші старші друзі. Одним словом готуйтеся до майбутнього провідництва; і

3/ Пам'ятайте завжди вислів Наполеона; що в наплечнику кожного вояка / а Ви є вояками ОУН/ знаходиться маршальська булава. Перед Вами життя, а відомо, що своєї долі і конем не об'їдеш, - і Вам напевно доведеться командувати різними українськими справами, - тож приготуйтеся до цього ще за молододу! Це не легко, але своєю впертістю осягти можна здобути!

Заключуючи все вище сказане, мусимо ствердити, що вклад нашої праці в Зовнішню політику дуже великий, але в обличчі надходячих подій нашу діяльність на цьому відтинку мусимо ще

більше посилити. До цього нас зобов'язують наші Друзі і Подруги в Україні.

Здобутки ОУН і АБН на міжнародних форумах – це Ваш труд, труд нас усіх, а зокрема тих, що на прешій лінії нашого фронту, зокрема в Україні.

Дорогі Подруги і Друзі! Можливо, що серед навалу праці, Ви не маєте змоги доглянути тих осягів, бо на Ваших плечах і демонстрацій, і роздача летючок, всякого роду засідання, збірки і академії, а далі концерти, забави, весілля, хрестини і вкінці ще й похорони – словом все житейське, – але знайте одне, якщо б не було Вашого вкладу праці і пожертв, не було б і осягів, і ми не виконали б нашого завдання супроти нашої Батьківщини, якій 50 – 60 років тому ми присягали. Перед нами і надалі невсипуща праця, аж до переможного кінця.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXX

XXX

ЗЕНОВІЙ

ОРГАНІЗАЦІЙНО-КАДРОВІ СПРАВИ

На останній тереновій відправі з рамени організаційно-кадрового сектора ТП зреферовано еляборат, у якому було звернено увагу на стан наших кадрів. Взято під увагу кілька аспектів, які характеризують наші кадри під сучасну пору, – якість кадрів, їх ідейно моральний стан, точність у виконюванні постанов та організаційних повинностей, плянування організаційної діяльності провідним активом, значення ініціативи члена ОУН в організаційній сітці. При цьому було зроблено критичні зауваги до деяких негативних проявів в площині дисципліни частини наших членів і відмічено позитиви праці загалу наших кадрів.

Зясовуючи завдання кадрів на майбутнє, було кинено кілька рефлексій на стан кадрів у зв'язку з відходом поважного числа членів Організації у вічність, людей з організаційним стажем, декотрих високої вартості, а це вимагає інтенсивних зусиль, щоб відмолоджуючи кадри, заливати знаки в рядах членів ОУН. Свого рода прогноза на близьке майбутнє та зобов'язуюча напрямна, про яку учасники наших відправ бодай частинно пам'ятають, зобов'язує актив Організації розбудову кадрів уважати першочерговим завданням. В органі Теренового Проводу ч. 5 ці справи чітко подані як зобов'язуюча дериктива – напрямна для кадрів ОУН в терені. Усе це з додатком, що сказано сьогодні, залишається як інструкція до виконання під цю пору.

Як знаємо, засяг дії кадрів ОУН унапрямяється не лише Організаційно-кадровим сектором. У структуру ТП вложено ряд цілянок – секторів і референтур з таким розчисленням, щоб стратегію визвольної політики Головного Проводу ОУН, згідно з постановами Великого Збору ОУН реалізувати у всіх царинах завдань ОУН. Кожний із секторів і референтур має своє призначення, діє у спільній праці з Головним Проводом згідно з плянами організаційної влади ОУН. Середні і низові клітини ОУН здійснюють вимоги надрядних,

а тим самим головних чинників Організації. Організаційно-Кадровий сектор усіх шаблів у своїх завданнях відмінний тим, що цей сектор є відповідальний за розбудову усіх кадрів, за виховання і доставку іншим секторам для праці членів - працівників, згідно із персональним зацікавленням члена ОУН даною ділянкою роботи. Тут входить теж компетенція Організації внутрішньо-організаційних справ і завжди в таких, як допомога провідникам організувати різного характеру відправ, сходин, упорядкування руху членства, пильне одержування реєстру кадрів та ряд інших відповідальних обов'язків, які дотичують цей сектор кожного дня, до яких входять теж дисциплінарні справи. Ці зусилля на тому місці робимо тому, бо тут є присутні проводи клітин, особливо особи з цілого терену, які стисло пов'язані з працею цього сектора. А найголовніше і поважно проблематичне питання в умовах чужини - це відповідальність за відмолоджування кадрів. В однім із своїх інструктажів наш Голова Проводу свого часу каже так: "Наголос на молодь дуже актуальний, але дійсно на молодь і на яку молодь! Не релативізм вартостей є типічний для ментальності молоді, бо є різна молодь! Не правильно було б під плащик змагу за молодь приховати не нашу постановку і не наші погляди". /кінець цитати/

Симпатиками ОУН - допоміжна сила.

Найперше маємо на увазі організованих симпатиків ОУН. На потребу організування симпатиків ОУН з молоді генерачії ми наголошуємо при кожній нагоді, повторяємо це і сьогодні. Пригадали ми це виразно на останніх двох відправах і робитимемо це доти, доки не буде позитивного та наглядного результату. Добре організовані симпатиками націоналісти, завжди були носіями визвольних ідей проти всіх окупантів української землі, на всіх територіях де діяла ОУН. Вони були і є чинником, який відіграв велику роль в добу збройного змагу ОУН - УПА проти ворожих - окупаційних армій - большевицької Росії та гітлерівської Німеччини.

Від самого початку свого народження ОУН постійно працювала над придбанням добрих, відданих визвольній справі симпатиків, через яких своїми ідеями і дороговказом впливала на ширші круги українського суспільства як в Україні так і на еміграції. Немає сумніву, що симпатиками ОУН і під цю пору в Україні відіграють поважну роль в українській національній справі. Вони держать сумління різних прошарків українського народу, не дають українській душі заснути. Доказом цього є сотні українських політичних в'язнів, яких КГБ викидає з рідного ґрунту і засилає до тюрем і психушок.

На закордонному відтинку наша ОУН у початкових роках поселення нової української політичної еміграції по II-гій Світовій Війні теж звернула увагу на потребу організування симпатиків по всіх теренах. Як ця справа відбувалася на нашому терені - сидить тут багато свідків. Симпатиками, а потім кандидатами в члени ОУН, Організація постійно поширювала і поповнювала - скріплювала якісно свої ряди і на сьогодні, помімо постійного впливу членів у засвіти, ОУН за кордоном на всіх теренах лишається і далі поважною українською політичною силою. Нова - молода генерация створює хоч і проблематичні, а всеж можливості дальшої розбудови і утривалення туглості кадрів ОУН у майбутнє. Розбудова і організація кадрів - юнацтва, симпатиків, кандидатів, а відтак членів завжди вимагала трудів, такту, підприємливості. Осягання добрих наслідків не було легке. Нещасливий підбір кан-

дидата у крайовій ситуації коштував і коштує всипу; чим це пахне не треба пояснень. Нещасливий вибір тут, теж може завдати на дальшу мету поважних шкід. Та це не означає, що маємо скласти руки і не робити в дотичній справі нічого. У незмінних Пrawdах - в питаннях кадрів ОУН, останній Великий Збір учить: "Не шукати готових кадрів, бо таких ніколи немає, а тільки виховувати їх, мобілізувати і організувати з таких людей, які до цього надаються своєю настановою і характером, Творення, формування кадрів для визвольної боротьби - це і є найсуттєвіше, головне завдання цілого революційного процесу" - /гляди стр. 6-та, точки 7 і 8 - кінець цитати/.

Тому не гаймо часу. Перевірмо всі наші можливості на місцях постом і виберім із скупчення українського суспільства здоровий елемент з молодого покоління обидвох статей та включім його у кадри українських націоналістів. Страймось забезпечити тривкість ОУН та усуваймо загрози дальшого існування українського національно-визвольного руху. В тій площині ми до тепер не використали всіх так би мовити ресурсів. Це не є пропозицією загальної мобілізації всіх дівчат і хлопців до ОУН на цьому терені. Зважмо, що на цьому терені є яких 7 - 8 тисяч молоді української крові, сотні їх покинули академічні студії. Багато їх блукає без при-тулку. Рафіновані, зловбий противник і навіть агентура, залучує їх підступно до антиукраїнської роботи. Це вже доволі сьогодні наглядно. Серед тих тисяч молодих людей, при обережності підходу до цих справ, що ми підкреслили вище, є і ще багато здібних з потрібними кваліфікаціями осіб, що могли б бути добрими, якщо б членами то бодай симпатиками ОУН.

Вишкільно-виховна проблематика:

Вимоги такі, що потрібно вишколювати високо ідейних, дисциплінованих молодих хлопців і дівчат, молодих чоловіків і жінок для виховної, політичної, пропагандивної та громадської і міжнародної праці. Є це безумовно складна річ, бо тут потрібна селекція в розумінні підбору та категорії. Це відноситься до молодшої генерації і до членства молодшого віку. Коли мова про загальні вишколи то треба брати до уваги найперше стан кадрів, який вимагає диференціації, бо маємо дві категорії - батьків і синів, також матерей і доньок, у тому членів старшого віку з поважним організаційним досвідом і виробленням, що проходили кількакратно вишколи і курси в минулому. До тієї категорії кадрів неможливо застосувати тієї самої методи вишколів, як до молодих віком людей. Із старшими членами мужчинами і жіноцтвом найкращу систему свого часу був запропонував один із добрих знавців вишкільної справи при Головному Проводі. Він каже: треба запропонувати старшим віком членам вишкіл емпіричного типу, цебто вишкіл індуктивною методою, а це означає постійне ідейно-політичне озброєння в дії і для дії, на тлі дії. Конкретно - це аналіза різного типу у першу чергу крайових матеріалів, публіцистики, навіть поезії, повістей, новель, есеїв, авторами яких є відомі сучасні борці в Україні. Тут мусить входити аналіза постанов наших ідеологічних позицій, Великих Зборів ОУН, їх правильність у конфронтації з процесами, які проходять в Україні. Напр. з культом нації, слави, могил і т.д. Аналіза фактів нелюдських засудів членів ОУН, яких засуджують на багато більше років тюрми значно гостріше ніж інтелектуальних працівників, що не пов'язані з ОУН. Такий вишкіл не є дидуктивним викладом

доктрин, що його старший віком член не завжди може сприйняти" /кінець цитати/. Іншої розв'язки вишкільної справи для старшого віку людей від себе ми додати не можемо.

При ТП покликано було референтуру, завданням якої було зайнятися вишколом, точніше унапрямленим вишколу молодих кадрів. На жаль в останніх місяцях з незалежних причин ця референтура вимагає реорганізації. Ідуть старання активізувати цю ділянку наново. На мій погляд, обсада вишкільної референтури вимагає доповнення. Потрібно покликати до її складу відповідне звено вишкільників, які розпрацюють конкретний план вишколу молодих кадрів. Потрібна стисліша контрольна система у вишкільній ділянці та введення кращої, активнішої оперативності в терені по лінії вишкільників молоді ОУН. Свого часу був виданий Запитник - /Квестіонар/ для молодих кадрів опрацьований в твкій формі, щоб на підставі відповідей на питання, можна було зорєнтуватися, якою ділянкою в організаційній сітці молодий член зацікавлений. Це мало улегшити селекцію у груповому вишколі молодих віком осіб згідно із зацікавленням кожної одиниці окремим предметом. Ця система повинна бути актуальною й на далі. Цей спосіб повинен би даліше бути на увазі тих, що розроблятимуть вишкільний план у референтурі вишкільників.

Семінарі з молодими кадрами мусять відбуватися даліше. Відповідальність за успіх вишкільників молодих кадрів лежить на провідному активі не лише в ТП, але теж у низових клітинах та Обласних Проводах.

На цій відправі маємо теж кілька слів для наших подруг - членок ОУН. Найперше, коротко зясуємо принципи. Принципово, засадничо, немає різниці між членами жіночого і чоловічого полу, у статусовому сенсі. Устеровий Правильник ОУН запевняє місце в Організації залежно від вкладу зусиль і труду для визволення України кожній одиниці, бо в ОУН немає сегрегації на ліпших і гірших. Кожний визначає собі місце сам згідно із своїми особистими ідейними та інтелектуальними спроможностями. Кращими є тільки ті, які віддали, чи віддають жертву власної крові в "пантеоні безсмертних нації".

Тому критерієм Організаційно-Кадрового Сектора ТП є: ставити справу вимог до діяльності членів жінок приблизно так само, як і до чоловіків, щоб роля і вплив жінки - члена ОУН ефективно причинилася до скріплення і розбудови ОУН, як цього вимагає від усіх своїх членів Організація Українських Націоналістів і її Провід.

В українському народі, у кожній добі історичного буття нашої нації, особливо в критичні моменти життя нашого народу, жінки відіграли поважну ролю. Від початку народження ОУН, жіноцтво давало великий вклад у її розбудову. В рядах ОУН жінки - націоналістки понесли кольосальні жертви крові. Це і є найсильнішим апелем до цих подруг націоналісток, які під цю пору, іноді через дрібниці відмовляються віддати частку труду і вкладу праці в нутрі організаційної сітки, особливо в ділянці виховання своїх молодих подруг. Такі випадки на жаль є.

Якіж завдання, як генеральна лінія для жіночої сітки ОУН? Звернімся до авторитетних джерел, до інструктажу ОУН в кадровій ділянці. Напрямна звучить так: "Завдання Жіночої Сітки ОУН за кордоном є:

- Об'єднати у своїх рядах усе ідейне, працьовите, жертвне і віддане українській визвольній справі жіноцтво різного віку, освіти, стану і громадського стажу та створити з них елітарний центр українських націоналісток - революціонерок;

- стати ініціатором, промотором і опірною силою визвольної дії серед українських жіночих організацій у вільному світі, на форумі міжнародних жіночих організацій і середовищ різного напрямку та пести серед них широку інформаційно-пропагандистську працю про долю української жінки в СРСР і боротьбу українського народу в її обороні, а зокрема в обороні українських політичних в'язнів, організувати політичні акції;

- зміцнювати і скристалізовувати серед українського жіноцтва почуття української повновартості і створити атмосферу повороту до української героїні, до українських традицій, до рідної культурної і національної спадщини, плекаючи її у своєму родинному і громадському житті;

- своєю акцією і впливами охопити і вишколити високоідейних, дисциплінованих жінок для виховної, пропагандистської, політичної, громадської і міжнародної діяльності;

- окрему увагу треба присвятити українській жінці, яка в тяжких умовах, як в Україні так і на чужині є головною вихователкою українського покоління в національному дусі.

Ми зачитували уривок з матеріалу, що теж був прийнятий Великим Збором ОУН, - з рамени жіночої сітки. У серпні 1983 року цей матеріал дещо в іншій формі був проведений на тереновій відправі Жіночої Сітки в Лестері, до якого були додані обширніші коментарі. На жаль, на цю відправу пришло дуже мало наших подруг, тому ми рішили тепер знова подати його для пригадки тим, що уже дещо з цього чули, але в більшій мірі для тих, які не брали участі у тій відправі. Подаємо це як зобов'язуючу - генеральну напрямку для членів жіночого полу. Це є орієнтир на довгу мету. Вказівка для кожної членки у праці серед українського жіноцтва і серед жіночого світу взагалі.

Фасадами для вияву і поширення ідей ОУН на нашому терені - на українському відтинку, - є ОУЖ, як загально-українська жіноча організація і СУМ, як мішана організація молоді, яка має високий відсоток молодих дівчат і жінок. Це є поле, де повнісю мали б бути закріплені впливи наших націоналісток. А чи є воно так, зокрема в ОУЖ? Ми знаємо деякі Гуртки, де жодного впливу немає, або дуже цей вплив мінімальний.

В нашій організаційній сітці є високий відсоток членок ОУН - жінок, що треба відмітити із задоволенням. Не раз були питання, чому досі не пороблено заходів створити окрему жіночу сітку - сепаратну від чоловіків, де на чолі жіночої сітки була б жінка - член ТП. Систему цю вибрав Тереновий Провід і на це ^{були} оправдані причини.

Справа поїздки членів Теренового Проводу по наших організаційних клітинах є надалі актуальною. Також надалі стараємося розв'язувати і полагоджувати дисциплінарні справи. Це стільки до справ Сектора Кадрово-Організаційного.

Зеновій.

XXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXX

XXX

РІЧНИЦІ НА 1985 РІК:

ОУН основує свою діяльність на кращих державницьких національно-визвольних традиціях. Ввесь ідейно-моральний зміст ОУН є влучно з'ясований під тим оглядом у 12-тій точці Постанов VI Великого Збору ОУН: "За своїм змістом, ідеологічно-програмові основи ОУН є синтезом найкращих складників нашої незнищимої спадщини, життєвих вимог і потреб народу сьогодні й розвитку сили й інтересів української нації в майбутньому. Світоглядний і програмовий зміст постанов ОУН - це сукупність творчих складників колишніх, сучасних і майбутніх поколінь нації, це вияв безперервного її життя." В Заповідях Українського Націоналіста ця властивість ОУН висловлена в третій точці: "Пам'ятай про великі дні наших Визвольних Змагань"

На 1985 рік Провід визначає чергові найважливіші дати для відповідного гідного відмічення і вшанування:

1/ Місяць березень - МІСЯЦЬ ШУХЕВИЧІВ - ген. Романа Шухевича /Тараса Чупринки/, що загинув перед 35 роками 4-го березня, - і Юрія Шухевича, якого уродини припадають 28 березня /1933/. Обидва Шухевичі - постаті міжнародного значення. Навіть президент ЗСА, Рональд Реген, назвав Юрія Шухевича "українським патріотом" /в американській термінології - визначення подібне до нашого поняття "націоналіста"/, який репрезентує сьогодні "мільйони борців за волю уявлених націй".

2/ 60-річчя від заснування і 55-річчя від судилища російськими окупантами над провідниками СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ і СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ / 4 березня - 19 квітня 1930/ - двох визвольно-державницьких організацій, що яскраво здійснювали свою безкомпромісово-ворожу до російських завоювників програму. СВУ - СУМ були ланкою національно-революційних сил, які відновили Українську Державу 1917 - 1920 років та Українською Державою, відновленою Актом 30-го червня 1941 року.

3/ 19-го грудня 1945 року, тобто перед 40 роками, попали в засідку й загинули два провідні члени націоналістично-революційного руху: Дмитро МАЙВСЬКИЙ - ТАРАС, член Бюра Проводу ОУН, і ген. Дмитро ГРИЦАК-ПЕРЕБИЙНИС, шеф штабу Головного Командування УПА і військовий референт у Проводі ОУН.

4/ В 1985 році відзначити й задемонструвати різними імпрезами 40-річчя виходу на волю сотень українських політичних в'язнів, головно членів революційної ОУН, з гітлерівсько-нацистських концтраційних таборів, та численних, які загинули в цих таборах смерті. Таке відмічення якнайбільше використати на міжнародному форумі як доказ ворожнечі українських націоналістів-революціонерів до націонал-соціалістичних німецьких расистів.

5/ 28-го листопада 1985 року проміне 15 років від злочинного убивства московськими зайдями визначної національної діячки сл. п. Алли ГОРСЬКОЇ, що репрезентує покоління шести-десятиників у боротьбі України за свою суверенну державу, національну культуру й безкомпромісову ворожість до російських окупантів.

6/ 11-го липня 1985 року вшановуємо 40-річчя загибелі з рук большевицьких агентів президента Карпатської України, сл.п. о. д-ра Августина ВОЛОШИНА.

З М І С Т
=====

1/ Різдвяне	Т.ПРОВІД	1
2/ Слово Голови Проводу	Я.СТЕЦЬКО	2 - 6
3/ До ситуації в Україні	дд.ПГД і МИРОСЛАВ	6- 9
4/ Проблематика Зовн.Політики	М.РАЙСЬКИЙ	9- 16
5/ Організаційно-кадрові справи	ЗЕНОВІЙ	16- 20
6/ Річниці на 1985 рік	Р.ПОТАП	21

XX

Разом з Різдвяними і Новорічними побажаннями, дякую Подругам і Друзям за цінні матеріали до нашого Бюлетеня ТП ОУН у В.Британії в минулому році. Зокрема дякую д. Ю.Чорноті за помноження і висилку Бюлетеня до всіх наших організаційних клітин і провідного активу.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Різдво 1985.

Р. ПОТАП

XX

Увага: Ціна цього числа Бюлетеня - 50 п.